

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

<p>Szerkesztőség: Főtér 27. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. Megjelen minden vasárnap reggel. Kéziratok nem adnak vissza.</p>	<p>Előfizetési díj: Egész évre 4 frt — Félévre 2 frt — Negyedévre 1 frt Hirdetéseket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít. Egyes szám ára 8 kr.</p>	<p>Kiadóhivatal: Schwarz Sándor könyvkereskedése, hová az előfizetési- és hirdetési díjak küldendők. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyilttér petit sora 30 kr.</p>
--	--	--

Mi köze hozzá!

Birka türelmű szent atyánk, Karvaly Tóni, mióta nagy bölcsen kiböngészte az ultramontán sajtóból, hogy bizonyos eshetőségek esetén az országgyűlést fel akarják oszlatni; új választásokat akarnának elrendelni, mind untalan a dr. Szivák Imre jelöltségét emlegeti. Mintha bizonnyal, pimasz moeskolódásával vissza riaszthatna Szivák felléptetésétől.

Pedig hát meg lehet győződve nagy tudomány és hatalmas szent atyánk, hogy tőlünk örjönghet, piszkolódhat, mocskolódhat amennyit akar, mi azt tesszük és úgy tesszük, amint azt jónak látjuk. Nem kérünk tőle tanácsot, hogy kit akarunk felléptetni pártunk részéről képviselő jelöltül; csak arról az egyről biztosíthatjuk, hogy semmi esetre sem azt: akit ő akar. De még arról is biztosíthatjuk, akár saját magát szándékozik feltölteni, akár kenyeres cimborái közül bár melyiket is, mi tőlünk, kitelhetőleg minden törvényes eszközt felhasználunk használni elbuktatásukra.

De, hát ezeket a dolgokat éppen csak úgy tudja Karvaly Tóni szent atyánk, mint mi. Éppen azért látszik

első tekintetre csodálatosnak, hogy tulajdonképen miért hősö gösködik, azért ha mi esetleg Szivákot akarjuk felléptetni?

Pedig szent atyánk köpködésének nagyon egyszerű magyarázata van. Nagyon könnyen érthető, hogy miért borsózik a háta Szivák jelöltségétől.

Azt hisszük, hogy igazat mondunk akkor: midőn azt állítjuk, hogy Csongrádváros választó közönsége, még is belátta valahára azt hogy mi a különbség Szivák Imre és Hock János között.

Mi a különbség egy olyan képviselő között, aki minden idejét és igyekezetét Csongrád város adófizető közönségének jól felfogott érdekében használta fel, mint azt Szivák Imre tette; meg Hock János között, aki nem csak hogy mit sem tett e város adófizető közönségének érdekében: hanem még azt is megtette, hogy midőn hozzá fordult e város képviselőtestülete, holmi csekély sziveségért, a szives megkeresésekre, elég szivtelen volt, még csak nem is válaszolni.

Hogy pedig, egy községi képviselőtestület megkeresésére nem csak

szivtelenség, hanem illetlenség is, nem válaszolni, azt maga szelídlelkű szent atyánk is, a nélkül, hogy Sasku Károly „Illemtan“-át át lapozgatná, kénytelen lesz be ismerni. Mert hiszen, saját állítása szerint, Szivákra azért neheztelt meg, azért fordult ellene, a miért egy hozzá intézett kérés levelére nem válaszolt.

Ugy tudjuk pedig, hogy abban a levélben olyan ohajtással fordult Szivákhoz, a mely ohajtását már azon egyszerű okból sem teljesíthetett Szivák, mert a magyar törvényekkel homlok egyenest ellenkezett. Nevezetesen: nem kevesebbet ohajtott, mint azt, hogy Büchler Márton izraelita lelkész urat, ne tőrje meg a magas kormány az iskolaszéki tagok között.

No, hát ha ilyen kívánsággal fordul valaki egy országgyűlési képviselőhöz levélben: akkor igen is, nagyon helyesen teszi az a képviselő, ha nem válaszol. Mert ilyen csak egy olyan örült dervis kívánhat, mint a mi szeretett szelídlelkű lelki pásztorkunk: Karvaly Tóni, aki dühöngő örültségében akár hányszor összeütközésbe jön a büntető törvénykönyvvel.

A „CSONGRÁDI LAP” TÁRCZÁJA

Az életből ellesve.

Palit joggal nevezhettem „kenyeres pajtásomnak”. Mert mi tűrés-tagadás, diák korunkban éveken át együtt lakván, sokszor kenyereztünk estebéd... de sőt d é l e b é d idejében is.

Ebben az időben ismerkedtünk meg Jóskaival is. A szegény, félszeg kinézésű, halvány arcú, pupos formájú Jóskaival, aki felszolgáló pincér volt a „Nyul“-nál.

Palival a legnehezebb szigorlatunkra készültünk. Tanultunk erősen, mert az öreg bonczoló tanár nem ismert kíméletet a kándidátusokkal szemben. A tudományban tehát szépecskén gyarapodtunk volna, hanem az apró pénzünk átkozottul fogyott. A lecke órákat feladtuk, hazulról pedig szűken csurgott.

A válságos napok egyikén Pali valahogyan felfedezte a „Nyulat”. Ebben a nemtudom hányadrangu vendéglőben, melyet várakozási állományban levő kereskedő segédek, helyes és „helytelen” kórlista színészek, egypár ügynök és díjnok látogattak, az emher igen olcsón étkezhetett és aztán megvolt az en előnye is, hogy közel esett a Stály-utcához. Ha megebédeltünk, nyomban rohantunk a bonczoló kamarába és jó helyet biztosítottunk magunknak a márvány asztal mellett, hogy a tanár demonstrációit alaposan égis nézhessük, holott a később érkezők

már csak hátulról, lábujjhegyre állva, nyujtogatták a nyakukat, ha látni akartak.

Mikor Palival legelőször a „Nyulhoz” betértünk, természetesen vörös terítékű asztalnál foglaltunk helyet. Lehet hogy fehér teríték nem is létezett.

És jött nagy igyekezettel a szegény formátlan Jóska, a főszolgáló pincér.

— Bort, sört parancsolnak az urak? kérdé tiszteletudással és sópörre buzgón asztalkengőjével a legutóbb evők ott hagyott morzsáit.

Pali nem jött zavarba; közelebb intvén őt, nagy szerényen, de igen határozottan szólt neki.

— Tisztelt pincér ur! mi szimpla be-tűszedők vagyunk Bucsánszky-nál itt akar-nánk étkezni de biz az italkara most nem telik Hozzon tehát nekünk két jó adag fő-zelékét, egy keveske auflággal és hozzon... vizet.

Vártam, hogyan fog bennünket becs-mérlő tekintettel végig mérni. De csalódtam. Pár pillanat alatt a kívántak asztalunkra kerültek s mert akkortájtban a gourmandériánk csak annyira terjedt, hogy vajjon az egy huszból kifutja-e az ebéd, az első vendégszereplés fényesen sikerült.

— Pali! szóltam ünnepélyesen, — mai naptól fogva a „Nyul” két törzsvendéggel gazdagabb.

És aztán jártunk szorgalmasan a bonczoló órákra és járultunk pontosan a szegényesetlen Jóska asztalához. Már egész jó barátok

lettünk. Ha beléptünk, készséggel ugrott elénk, lesegítette a kabátunkat és a másik perczben már hallatszott érezes kommandója, amint kiszólt a konyhára.

— Két főzeléket nagy auflággal a nyomdász uraknak.

Nem kérdezte többé, sört vagy bort parancsolunk-e, a kristálytisza viz már oda volt készítve számunkra.

Hébe-korba az utcán is láttuk. Egyszer pláne a Kerepesi-uton egy igen szép, fiatal hölgygel láttuk karöltve menni. Az emberek utánnuk néztek; olyan feltűnően össze nem illő párt ritkán lehetett együtt látni. A hölgy piros-pozsgás arcú, sugártermetű; mellette a szegény sanda, halvány Jóska hajlott derekával, hosszú karjaival igazán szánandóan, estlenül botorkált.

A téstvérhuga lesz, vélte Pali.

— Akkor miért pirult volna el? Nem láttad, szegény fejü milyen zavarba jött mikor észrevett bennünket.

* * *

Multak a napok, hetek, hónapok, szerencsésen levizsgáztunk s úgy volt, hogy nem sokára örökre Isten hozzádot mondunk a „nyulnak”. Egy déiben a Jóska legény kréta-színű arcát kipirulva s a hétköznapi peccés-tes. kopottas ruháját fekete szalónnal föle-szelve találta. A szemé, a szája de mindene nevetett, szinte tánczolva futott eléük, kezét nyujtá s fehéren terített asztalhoz vezetett bennünket. A víz helyett arany cinkés boros

Bizony szomorú tény az, midőn ilyen szerencsétlen árvíz és más elemi csapások által sújtott várost, még az a szerencsétlenség is éri, hogy egy embertől félrevezetve, olyan országgyűlési képviselőt választott, aki nem csak, hogy a város adófizető közönségeért mit sem tud tenni: hanem még nem is akar tenni.

Nagyon sokan belátták már azt, a mit mi előre megmondtunk, hogy minő következménye lesz a választásnak.

Nagyon sokan belátták, meggyőződtek róla, hogy mióta nem Szivák Csongrád város képviselője, nem csak előre nem vihettük városunk érdekeit, hanem napról-napra süllyedünk a tönk örvényébe. Mert nincs senkink, aki érdekeinket ott, a hol kell támogassa.

Szivák elbuktatásával nem a szabadelvűség zászlója bukott el, mert az el sem bukhatott: hanem elbukott községünk közönségének érdeke.

Azt is nagyon jól tudja mindenki, hogy a 110% os pótdadó kivetésének is szent atyánk az oka Mert hiszen azok szavazták meg azt a magas pótdadót, akiket az ő ajánlatára választottak be a község házához.

Minden adófizető polgár, aki bele tekint adókönyvecskéjébe, be fogja látni, hogy bizony most, sokkal több adóval van megróva, mint volt akkor, midőn a község házában nem a Hockisták, hanem a Szivákisták ültek.

Tudja azt is, minden elfogulatlan polgár, hogy a Szivák párt idejében, a kisebb gazdák érdekeit jobban megvédték a nagyobb gazdák tulkapásai ellen A közbirtokosság saját maga intézte ügyeit, úgy a hogy azt jobbnak látta. Ma pedig az előljárással fog rendelkezni a közbirtokok felett úgy, amint akar, a közbirtokosság meghallgatása nélkül.

Szinig telt már a keserű pohár! Nagyon sok bűne van a „Hockpárt”-nak. De a legfőbb bűnös, szent atyánk.

Karvaly Tóni Mert hiszen ő maszlagolta meg, ő állította falhoz a csongrádi választó polgárokat Mi a népet nem okoljuk. A népet könnyű félre vezetni. Ahhoz nem kell egyéb mint, piszkos lelkiismeret.

Azért örjög hát szent atyánk, midőn Szivák jelöltetésének eshetősége agyába vágódik. Érzei, hogy a harcából Szivák zászlója fog győzedelmesen kikerülni A fekete lobogó, melyet fekete lelkű vezérek lobogtatnak s el fog bukni a vezérekkel együtt, oda fog jutni honnan előhozták — a pokolba.

Ha ettől nem félne szent atyánk: akkor miért dul-ful? Miért lát rémképeket Szivák jelöltetése miatt? Hiszen tudnia kellene, hogy minket nem korlátozhat szándékunkban. Azt hisszük, hogy jogunk van ahhoz, hogy Szivákot jelölhessük. Utóvégre is, ha a helybeli szabadelvűpárt Szivákot jelöli és a jelölt éget Szivák elfogadja: sem mi, nem fogjuk, sem Szivák nem fogja kikérni szelidlelkű szent atyánk: Karvaly Tóni beleegyezését; szeretnénk tudni, hogy vajjon . . . mi köze hozzá!

Fényes elégtétel. A Tisza-Körös-zugi ármentesítő és belvízszabályozó társulat f. hó 18-án Csépan tartott közgyűlésében, fényes elégtételt szolgáltatót Réti Ferencz főszolgabírónak azon jogtalan és alaptalan, mondhatni roszakaratú megtámadtatásokért, melyekben a mindig pártérdekben utazó „Szentesi Lap” és „Csongrádi Közöny” főszolgabíránkat részestette.

Nemcsak, hogy nem fogadta ugyanis el főszolgabíránknak lemondását a kisajátítási bizottsági elnökségről, hanem többszörösen kifejezést adva annak, hogy a választmány félre volt vezetve, midőd a kisajátítási bizottság elnökét sürgette, jóllehet az igazgató még a kisajátítást

szenvetetteknek összeírását sem adta az elnök kezeihez, egész lelkesedéssel, Réti Ferencz többszörös tiltakozása dacára újra elnökké választotta.

Főszolgabíránk mindezek dacára kénytelen volt lemondását a társulati elnöknek újlag benyújtani, mert hivatalos elfoglaltságára való tekintettel nem reményli, miszerint minden akadályoztatás nélkül, azon gyorsasággal eleget tehetne a reá bizott feladatnak, a mily gyorsasággal a társulat és kisajátítást szenvetettek érdekében, az egyezkedések megkísérletők volnának.

Részünkről csak sajnálatunkat fejezhetjük ki, hogy a társulati választmány méltatlan eljárása következtében, mely az igaztalan hírlapi megtámadtatásokra az alapot adta, főszolgabíránk nem csak a kisajátító bizottsági elnökségről de, a választmányi tagságról is lemondott; és így ma már egy csongrádi ártéri birtokos sines a választmányban s csupán Csemegi Antal községi bíró által vannak a csongrádi érdekeltek képviselve, a ki azonban eladván réjtjeit ma ártéri birtokos.

UJDONSÁGOK.

— **Kossuth Lajos emlékezete.** Márczius 20-án múlt egy éve a nagy hazafi elhunytának. Az évforduló napján városunk is gyászolt öltött. A városházán, kaszinó és polgári kör helyiségein gyászlobogót lenggetett a borús, szomorkodó nap hűvös szelöje. Delelőtt 10 órakor volt a községi rendkívüli közgyűlés, melyet Csemegi Antal bíró nyitott meg. Majd Söhly Gyula mondta el meggyónatású emlékbeszédét Kossuth Lajos I. A közgyűlés terme zsúfolásig megtelt kegyeleti közönséggel. Jelen voltak az 1848-49-iki honvédek is.

— **Március 15-ikét** a helybeli szabadelvű part mult vasárnap este a Pannónia szálloda termeiben ünnepelte meg. Nagy számú közönség jelent meg a kiváló sikerűt zép estélyen. Vacsora a att felköszöntöket mondtak Nagy Sándor, Réti Ernő, Herke Ferencz, Sövényházy Antal és Réti Ferencz Szünni nem a aró lelkes éljenzés kísérte

palack ékeskedett az asztalon s még alig volt időnk föleszmélni, megjelent finom sülttekkel salátákkal . . .

— De Jóska, monddék, mit jelentsen ez? miért nem hozza a mi rendes porcióinkat?

— Nem! válaszolt Jóska és mosolygott határtalan boldogsággal, ma az urak az én vendégeim. A régi jó barátság kedvéért . . . kérem nyomdász urak fogadják.

— De mi történt magával?

— Nos halják jó uraim, gazdag ember lettem. Az a jó Isten áldja meg az ügyvédeimet, kikereszte a jussomat, mert a bitang rokonság elakarta a kezemről ütni. Most meg van, végleg a kezemben van. Holnap kilépek innét. Nyolcezer forint szép kis summa ugye? Anná az örökségem . . . üzletet nyitok, már ki is szemeltük az utcát Rozával.

— Roza az a szép karcsu leány, a kivel többször láttuk?

— Igen, a jövőöbelim. Oh ha ismernek uraim Egy angyal. Falumbeli. Sohse hittem hogy igazán szeret. De már nem kétkedem, megmonda: hozzám jön.

Szólitották s ment, nem: repült tovább kiszolgálni a vendégeket s szinte látszótt, mint szeretné keblére ölelni az összes ismerőseit . . . az egész világot.

— Holnap kilépek . . . suttogta örömitasan, az étkezők között s biztatták itt is, ott is; fölkeressük, vendégei leszünk, Jóska.

Volt olyan, aki komolyan ígérte, volt olyan is, aki másnap már nem gondolt reá. De mi, Palival az esküvőjére is elmentünk.

Szép ajándékkal viszonzottuk a figyelmét s kívántunk neki, meg a szépséges szép arájának sok boldogságot.

Csakhogy, Istenem; lehet e vajjon boldog ez a két lélek? Szereti-e csakugyan Róza a férjét? A szép, tündöklő angyali Róza, ezt a savó szemű, vézna pupos legényt.

Vajjon, nem a vagyona miatt ment hozzá?

És aztán, még ha a falujokban, Rédén telepedtek volna le! De itt a fővárosban, a félre lépésre, a könnyelműsége oly sürűen kínálkozó alkalmak tengerözönében képes lesz-e ez a jó fia Rózáat tartósan magához lanczolni?

Hébe-korba elnéztünk hozzájuk. Igen tiszta, takaros kis korcsmát vezettek s úgy látszott boldogok.

Csakhogy meddig tartott boldogságuk! Rózáat csakhamar elkapatták a vendégek olesó bókjai. Hiu lett szépségére, kaczer lett, csapodár lett és hűtlen lett. Egy esti lap szükszavu jelentéséből tudtuk meg mindezt, sőt többet is. A szerencsétlen Jóska rájött, hogy a menyecske megcsalta és becsületes, Rózáért rajongó szive nem tudta elviselni e csapást: melybe lötte magát, ot az asszony szeme láttára.

A klinikán találtuk másnap. Mikor megpillantott bennünket s látta a megdöbbenést, a rémületet arcunkon, barátságosan integetett felénk.

— Ide, ide nyomdász urak! S mosolygott, mint régen, mikor a „Nyul”-ban

felszolgált. Lássák, még a halál is ellenem volt. Egyik borda félre csuszta a golyót, amit a szívemnek szántam; azt mondja az assistens ur: egy hét alatt kimegyek. Köszönöm, hogy meglátogattak, igazán szép az uraktól. Voltak Rózáanál? Sirat?

Beszélt és a feleletet be sem várva egyre kérdezett. És mindegyre Rózáat tudakolta. Most már örül, ugymond, hogy a golyó nem talált. Bánja, hogy felindulásában Rózáan ezt a szomorúságot okozta. Ha ki épül, megkérleli Rózáat. Új életet kezdne! a multat, a gyászos multat feledni fogja! Rédére költöznek. Oh miért is nem gondomindjárt a házasságuk után erre. Mindennek egy gaz egy undok gavalér az oka, egsehonnai, aki Róza fejét elcsavarta De uéletet kezdenek, újat . . .

És úgy örült az új életnek, úgy festette a jövő rózsás képeit, mint egy leány-gyermek, akit a zárdából most visznek haza. Szegény Jóska, az inuiciált seb, amily jelentéktelennek látszott, végzetessé lón mégis ránézve.

Pár nap alatt kiterítve feküdt.

Szive, az a derék jó, hűséges szive régen por már.

Egy korán, megvénült, kiélt asszony pedig minden évben mécses gyújt sirján és a késő megbánás igaz őszinte könnyeit hullatja a néma hantokra.

Csatkai Ignác.

a Réti Ferenc szép felköszöntését. Poharát a szabadelvű eszmék tántoríthatatlan és kitartó harcosára, Dr. Szivák Imrere üritette. A mulatság jó ideig tartott, mert vacsora után tánczra perdült fiatalság s vig kedvvel járták a hajnali órákig.

Közigazgatási bizottság. Vármegegyének közigazgatási bizottsága a f. hó 29-én fogja e havi rendes ülését a szokott helyén megtartani.

— **Visszautasított kérelem.** A helybeli községi iskolaszék két évvel ezelőtt azzal kezdte meg működését, hogy a Nagyméltóságú vall. és közoktatásiügyi miniszter urhoz felterjesztést intézett a végből, hogy Eder János polg. isk. tanárt a „Csongrádi Lap” felelős szerkesztőjét tiltsa el a lapszerkesztéstől. A vallás és közoktatásügyi miniszter Ö. excellenciája az iskolaszék kérelmét, a csongrád megyei tanfelügyelőség útján, nyilatkozatra adta ki Eder Jánosnak. Eder nyilatkozatában kimutatta, hogy a t. iskolaszék amennyiben töröl met szett „Hock” isrákból van összeállítva, csak azért aradjak tőle megvonatni a szerkesztési jogot, hogy Hegyi Antal lapjával maga maradjon a vásáron. De kimutatta azt is, hogy az iskolaszék felterjesztésében foglalt indokok nem felelnek meg a valóságnak. A vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszter ur a f. hó 7-én 10218. sz. a. kelt rendeletével kijelentette, hogy a községi iskolaszék kérelmét, nem találta teljesíthetőnek.

A Csongrádi keresztény gőzmalom-részvénytársaság közgyűlése. f. hó 1-én tartatott meg, a részvényesek nagy érdeklődése mellett. A Major párt vezérei Hegyi Antal és Csemegi Antal voltak. Tervök azonban dugába dől, — szándékaikra éppen séggel nem mehettek rá. Hiába szónokolt Csemegi, hogy a mérleg nem jól van össze állítva, másképpen kell csoportosítani: ne fogadják el a mérleget a többség. Réti Ferenc felvilágosításai után elvetette Csemegi indítványát és elfogadta a mérleget. Általában kába veszett a polgári körben Csemegi Antal által előzőleg tartott értekezlet és annak határozataiból nemcsak, hogy semmi sem lett, hanem még a pártvezérek is majd rövidet húztak. Ugyancsak hangzott a többség sorából, hogy elég volt már az ámitás, ne ámitson már tisztelendő ur. Nem is igen ámitgatott és alig nyitotta szótára népboldogító ajkait, hanem átadta a szerepet kedves Tóni barátjának. Csemegi Antalna. De az is hiába forgatta a szót és szerepeltette magát mint a részvényesek jó akaróját, mézes szavai nem hatottak. Végre azután párthiveik zajongással akartak czélt érni és minden áron szavazni akartak. A mi meg is történt és a Csemegi Hegyi, Major párt kisebbsége oly nagy lett, hogy Hegyi Antal a bukás után azonnal eltávozott és a lépcsőről lebukván majd agyon ütötte magát. Az egész gyűlésben, mely öt óra hosszáig tartott csak az az egy dolog nem történt jól, hogy Nagy Pál Imre nem fogadta el az igazgatóságot. És most a részvényesek igazgató nélkül vannak.

— **Sajtóügyünk a curián.** Mint tudva van, a szegedi kir. ügyész, mint közbíró semmiségi panasszal élt lapunk felelős szerkesztőjének sajtópereben. Nem ugyan a felmentő ítélet ellen, hanem az ítélet azon része ellen, melyel a kir. kincstárt Cserő Ede dr. védő részére 50 frtban. Eder János részére pedig 30 frtban marasztalta. A kir. kuria a f. hó 20-án tárgyalta a kir. ügyész semmiségi panaszát, melyet egyrészt azon indokból, hogy a kir. ügyész a szabályszerű három nap letelte után nyújtott be, más részt meg azért, mert az eddigi gyakorlattal ellenkezik, elvetette. Az ítélet tehát minden részében jogerős.

— **Kutba esett.** Patai Jánosné 8 éves fia vígan játszadozott a kút mellett és egyszer eszébe jutott a kútgémen hintázni. Eleinte derült, mosolygó ábrázattal ment a játék. de egyszer csak a kút hideg vizébe pottyant a kis fiú, a hol megszlint jökedve. Testvére még elég jókor ért a kúthoz, hogy fuldokló kis öcsését kimentse veszedelmes helyzetéből.

Zagyvalék párt. Minek is lehetne másnak nevezni azt a helybeli pártot: melynek helyisége felett egy három színű nemzeti táblán a következő fölirat fityeg: „A csongrádi 48-as népkör, nem tagoknak tilos a bemenet.” Hát ez a magát 48-asnak nevező t. párt: 48-as léttére még csak egy fekete rongyot sem tartott érdemesnek kitűzni a f. hó 20-án, Kossuth Lajos halálának évforduló napján. No, de nem is csoda: mert a nevezett párt elnöke Hegyi Antal plébános, éppen annyira áll a 48-as elvektől, mint Makó Jeruzsálemtől. Hiszen a párt elnöke t. plébános ur, ez előtt két héttel a székes-fehérvári t. néppárti nyomda útján kijelentette, hogy a néppárt programját valja ezentul elvéűl. A párt alelnöke pedig: Eszes Mátyás ur, a helybeli „nemzeti párt” vezére; aki ha tudná, hogy melyik bordája 48-as, rögvést kivetné testéből. De hát még a tagok! A kiknek egyrésze a socialis eszméktől van áthatva, más része meg azt sem tudja, hogy mi az a 48. Van közöttük azután olyan is, aki a 48-as elveket akként magyarázza, hogy Isten után első a plébános, tehát a mit az mond, azt teni kell; amit az tesz, az jól van téve. Ennek a pártnak elnökét: Hegyi Antal plébános urat, csócsolt homlokon Kossuth Ferenc, Kossuth Lajos fia. No, de azt hisz szük, hogy ma már Kossuth Ferenc is meg fogja gondolni, hogy kivel lehet csócsolkodni.

— **Kétszáz negyven inséges család** kért és részben kapott segítyt a várostól. Az ideai szokatlan hosszú télen elfogyott élelmük s a nagy nyomor kényszeríté őket a segíty kérésére.

Az a pénz. De sok embert vitt már a bűn ösvényére az az anyag a mit pénznek neveznek! A napokban városunkban elkövetett erőszakos lopásra is a látott pénz bírásáért való vágyódás vitte rá a négy embert, egy községi rendőrt Máté Mártont és három muzsikus cigányt. Balog Józsit az első zenekar jeles czimbalmosát, Lakatos János brácsost és Csömör Janit a második zenekar primását. Az eset a következő: Hatvani Márton félegyházi lakos eladott házának árából fennmaradt 1179 frt 10 krt a szentesi kir. közjegyzőnél felvette s azután visszatérőben szerdán, pihenőt tartott Csongrádon, betért egyik másik vendéglőbe. iszogatót s a bor megártott neki. Este a Goda vendéglőjében már megszólalt a hegedű is és e közben vehették észre a cigányok, hogy Hatvaninál bőven van a lóvé. Éjfél után utnak indult s dülöngélve ballagott Hatvani a községhez felé, ott akarta kialudni mámorát. Összebeszélés folytán a rendőr, aki szembejött a károsulttal és a három cigány, akik követték, megtámadták Hatvanit, száját betömtek a zsebkezdőjével, a harisnyaszárát pedig ban kószul együtt kihúzták a labji belső zsebéből. Másnap reggel panaszt tett a károsult fél s ugyanakkor Máté rendőr — hogy a lopás gyanuját elhárítsa magukról — a főjegyzőnél bemutatott és átadott 660 frtot, melyet az éjjel talált. A főjegyző rögtön megindítá a nyomozást és ezt sikerrel is vezette. Csütörtökön a tettesek már fogva voltak és a rendőrbiztosnak mindent bevallottak. A pénz az elmulatott 9 frt. 10 kr. hiával megkerült. Most már a kir. járásbíróság börtönében ülnek a jómódarak, a hol a három cigány hegedű nélkül, búsan elmélkedhetik a fölött, hogy „Csóri Ferke csak szegény maradtál” . . . . .

— **Fásítás.** A város közönsége által községi kórházul megvásárolt „Kaparás vendéglő” környékét a közs. előjáróság operfa ültetvényekkel befásította. Ez alkalommal megemlítjük, hogy itt volna már az ideje a népkert rendezésének is, mert a város közepén fekvő kert nemcsak közegészségügyi, de szépzésméleti szempontból is megérdemelné a gondozást. Azt az öszszegyet, a mit a vendéglős hasznosbér gyanánt fizet a városnak, a kert gondozására lehetne fordítani.

— **Tanítók gyűlése.** A csongrádi járási tanító egyesület holnap, 25-ikén, d. e. 9 órakor a központi iskola hivatal termében rendes közgyűlést tart.

Viziut Budapesttől-Csongrádig. A f. hó 19-én a budapesti tisztí kaszinóban érdekes felolvasást tartott. Riedl Alfonz a 7-ik utász zászlóalj főhadnagya. Riedl nagy szakavatottsággal ismertette a Budapesttől-Csongrádig tervezett vízi műt történetét. Előadta, hogy mennyire fogja emelni a közművelődést, ipart és nemcsak kereskedelmi tekintetben lesz fontos: hanem hadászati érdekből is szükséges a csatorna kereszttül vitele. Érdekesen hasonlította össze, Közép-Európa nagyobb szabású csatornáival. A felette érdekes és tudományos előadást, László főherceg, Lobkovitz herceg budapesti hadtest parancsnok, azon felül több tábornok és törzstiszt nagy élvezettel hallgatták és az előadót megéljenzették. Adja az Isten, hogy az ige mentől előbb testté váljék. Mert bizony nagyon ráférne községünkre, ha Csongrád egy nemzetközi kereskedelmi csomópontba jutna.

— **Hazafias vállalkozás.** A magyar sajtóban régen keltett cikk akkora feltűnést, mint a Pesti Napló n a k folyó hó 10-iki vezércikke, a melyben Pressensé, a hírneves francia publicista, keményen megtámadja a magyar állameszme ellen agítáló oláh izgatókat. A Pesti Napló igazán nagy szolgálatot tesz a hazának, midőn a külföldi sajtó elsőrangu tekintélyeit a magyar ügy számára megnyeri s kimutatja, hogy az oláh rágalmazóknak kárba vész minden fáradságuk, mert a magyar nemzet még egyre bírja a külföld mévelt népeinek rokonszenvét és tiszteletét. A Pesti Napló ez irányban rendszeres működést fejt ki s büszkén hivatkozhatik rá, hogy nemzetünknek a nyugat népeivel való szellemi és erkölcsi kapcsolat már eddig is sikerült mindig szorosabbá fűznie. A Pesti Napló gazdag tartalmu, a liberalizmus eszméiért bátran küzdő lap, a mely olvasóit nemcsak legvonzóbb módon szorakoztatja s informálja, de előfizetőit időnkint oly értékes ajánlásokkal is lepi meg, a minőket nem nyujt a világ egyetlen ujsága sem. A Pesti Napló karácsonyi ajándéka, a ragyogó pompájú album és a csillogó koloritú művész ki vitelű két kép közfeltűnést keltett az egész országban. A Pesti Napló nemcsak ismét még gyönyörűbb meglepetéssel fog szolgálni előfizetőinek. A Pesti Napló reggeli és esti lapja együtt, évenként 14 frtért rendelhető meg. Felhívjuk olvasóink figyelmét Magyarországra legregibb, legjobb és legolcsóbb napilapjára.

Concessió meghosszabbítás. A kereskedelemügyi miniszter leiratban tudatta Csongrád megye közönségével, hogy a Baranyai Ödön orsz. képviselőnek, Csongrád—Szentés—csongólei helyi érdeki vasutvonal kiépítésére adott előmunkálati engedélyt egy évre meghosszabbította.

— **Mai számunkhoz Ganz és Társa** és a Hazánk politikai napilap prospektusa van mellékelve, melyre felhívjuk t. olvasóközönségünk b. figyelmét.

Figyelmeztetés.

A csongrádi keresztény gőzmalom-részvénytársaság részvényeseihez.

A malom ellenségei részben már czélt értek. Mert bekövetkezett, a miután sovárogtak, Nagy Pál Imre, beleunt a sok gáncsolásba, rágalmazásba felmondott az igazgatósággal. Most már ki főzték a Hegyi Antal boszorkány konyháján, hogy Csemegi Antalt válasszák meg igazgatónak. És ha czéljukat érik, akkor Major István sem fizet a malomnak, a malom sem fizet a részvényeseknek, Meglesz a confusió vagy, Eszes Mátyással a fusió.

Résen legyenek tehát a részvényesek mert ha Hegyi Antal oly boldogító politikája győzni fog; elbucszhatnak még az igazgató választó gyűlésen malmuktól.

Egy régi részvényes.

Felelős szerkesztő: ÉDER JÁNOS.

Kiadólaptulajdonos: SCHWARCZ SÁNDOR.

670 sz.
alisp. 896

Csongrádvármegye alispánjátó

Pályázati hirdetés.

Csongrád vármegye törvényhatósági bizottságának 1893. évi 563. szám alatt hozott's a nagym. m. kir. belügyminister úr által 1895. évi 4656. sz. a kiadott rendelettel jóváhagyott határozatával Csongrád vármegye törvényhatóságánál ujonnan rendszerezett következő tisztii állásokra.

1. Egy évi 750 frt. fizetéssel és 150 frt lakbérilletményvel javadalmazott aljegyzői.

2. Egy évi 500 frt. fizetéssel és 200 frt. úti átalánnyal javadalmazott járási orvosi;

3. Ket — egyenként évi 400 frt. fizetéssel és 50 frt lakbérilletményvel javadalmazott közigazgatási gyakornoki;

4. Egy évi 880 frt. fizetéssel és 200 frt lakbérilletményvel javadalmazott árvaszéki nyilvántartói;

5. Egy évi 800 frt. fizetéssel és 200 frt lakbérilletményvel javadalmazott pénztári könyvelői;

6. Egy évi 650 frt. fizetéssel és 150 frt lakbérilletményvel javadalmazott számtisztii; végül

7. Egy évi 550 frt. fizetéssel és 100 frt lakbérilletményvel javadalmazott árvaszéki irattár kezelői állásra a vármegyei törvényhatósági bizottság 1895. évi 11. számú határozata alapján ezennel pályázatot hirdetek s felhívom mindazokat kik ezen tisztii állások valamelyikét elnyerni kívánják, hogy az általuk elnyerni kívánt tisztii állásuk megfelelőleg az 1883. évi I. t. cz. 3, 9, 17, 18 és illetőleg 19. §§ aiban előirt képesítettséget, továbbá erkölcsi magaviseletöket és eddigi alkalmaztatásukat igazoló okmányokkal kellően felszerelt s Dr. Vadnay Andor főispán úr Ó Méltóságához címzendő pályázati kérvényeiket 1895. évi márczius hó 30-ik napjának d. u. 5 órájáig hozzám nyujtsák be.

Megjegyzem, miszerint a kinevezendő pénztári könyvelő köteles lesz egy évi fizetése erejéig a tisztii biztosítékot letenni.

Szentesen, 1895. évi márczius hó 12-én.

Dr. Csató Zsigmond
alispán.

127 — vh. szám.
1895

Arverési hirdetés.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881 évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közzírre teszi, hogy a csongrádi kirjársbíroság 802. 803/895

számu végzése által Köhn Mór és Szendrői László végrehajtó javára lakik: Csongrádon Grünvald József végrehajtást szenvedett ellen, lakik: Csongrád n. I. 500 frt II. 256 frt 36 kr. tölke, ennek 1895 évi február hó 4-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 87 frt. perkoltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajás alkalmával bíróság letoglalt és 1006 frt 67 kreárra becsült bolti árú és szoba-bútorból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtak. Mely árverésnek 942/895 sz. a kiküldést rendelö végzése folytán a helyszínén, vagyis alperes lakásán leendő eszközlésére 1895. ik évi márczius hó 26-ik napjának dél után 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen — az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legfőbbbet ígérőnek becsáron adal is eladatul fognak.

Az 1881. évi LX. t. cz. 111 §-a értelmében, kik az arveretemi rendelt ingóságok vételárából a végrehajtó követelésé megelőző kielégítéshöz tar-

tanak jogot, a mennyiben az, hogy részükre a foglalás korábban eszközöltetett, a végrehajtási iratokból ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéséig alulírottul egy példányban írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak, Vége kötelesek bérbe- vagy hasznóbére alók az 1881. évi LX. t. cz. 112. §-a értelmében azon követelés összegét, melyre nézve törvényes zálogjogot igényelnek, az árverés megkezdéséig alulírottul bejelenteni.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108 §-ában megállapított feltételek szeriut lesz kitizetendő.

Kelt Csongrádon, 1895. évi márczius hó 11-én

Bogvó János
kirjársbírosági végrehajtó

HIRDETMEY.

Kovács testvérek h.-m. vásárhelyi téglagyárosok tudatják a t. építész és építető közönséggel, hogy az itt is jól ösmert

téglagyári anyagaikat

Csongrádra szállitva igen jutányos árba bár mily mennyiségben szállitani ajánlkoznak, levelezésre sürgösen válaszolnak, átadást akár Csongrádon a tiza parton akár a vásárhelyi tiza parton eszközlik.

Á R A K:

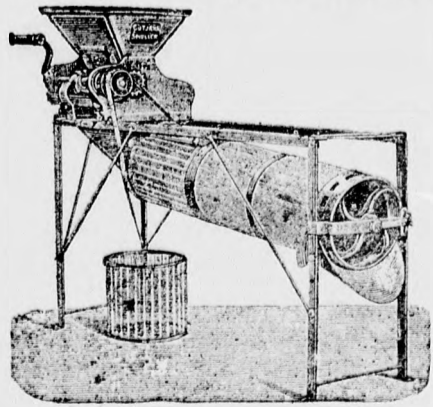
I. rendű téglá 1000 Csongrádon tizaparton kirakva	19 frt 50 kr.
II. rendű " " " " "	17 " 75 "
Sajtolt széptéglá " " " "	25 " 50 "
I. rendű cserép " " " "	14 " "
Erös vastéglá " " " "	21 " 50 "

Kovács testvérek
első mű-téglagyári tulajdonosok.

STAHEL és LENNER Budapest,

Trieur- és lemez-lyukasztó-gyár.

Gyár: Katona Jozsef-utca 8. sz., Margithid és nyugoti pályaudvar közt.

Ajánljuk az általunk gyártott legjobb minőségű:

Trieurök: a konkoly és búkkönynek a buza, árpa vagy rozs közüli kiválasztására.

Trieurök: a zabnak vagy árpának a buza közüli és gömbölyü magvak kiválasztására.

Lencsetisztító és osztályozó-Trieurök: az árpa kiválasztására és a lencse osztályozására.

Osztályozó-Trieurök.

Szabadalmazott Trieurök és osztályozógépek minden gabonafaj tisztítására és tetszés szerinti osztályozására. — Elvállalunk Gutjahr és Müller, illetve Mayer rendszerü trieurök csekély költséggel a trieur beküldése mellett ezen szabadalmazott trieurökre átalakítását.

Malom-Trieurhengerek vagy burkolatai, lyukasztott vagy hasított lemezek te tszés szerinti anyagban ipari vagy gazdasági czélokra.

Arjegyzékek vagy minta könyvek ingyen és bérmentve küldetnek.